

Ο ΠΤΔ Κωνσταντίνος Τασούλας εξήρε την προσφορά της Ομογένειας σε εκδήλωση της Ιεράς Μητροπόλεως Ζάμπιας

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Με συγκίνηση και θερμά λόγια ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας [Κωνσταντίνος Τασούλας](#) απηύθυνε χαιρετισμό στην εκδήλωση της [Ιεράς Μητροπόλεως Ζάμπιας και Μοζαμβίκης](#) με θέμα: «60 χρόνια ανεξαρτησίας - Η συνεισφορά του Ελληνισμού στη μεταποικιακή Ζάμπια».

Ο Κωνσταντίνος Τασούλας επισήμανε ότι ο ελληνισμός της Ζάμπιας «συνιστά μια από τις πλέον δραστήριες και άξιες ομογενειακές μας κοινότητες στην Αφρική, με καθοριστική συμβολή στην οικονομία και την πολιτική ζωή του τόπου που έγινε δεύτερη πατρίδα του».

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έκανε μια ιστορική αναδρομή στην πολυετή πορεία των Ελλήνων της Ζάμπιας εξαίροντας τη συνεισφορά τους στην Αφρικανική χώρα.

«Αυτή η ιστορική αναδρομή αναδεικνύει την πολυετή έντονη ελληνική παρουσία στη Ζάμπια και πιστοποιεί πως η ομογένεια μας αποτελεί συνδεδετικό κρίκο μεταξύ των δύο λαών», ανέφερε μεταξύ άλλων.

Τόνισε δε τον καταλυτικό ρόλο της Ιεράς Μητρόπολης Ζάμπιας και Μοζαμβίκης ως Φάρο της Ορθοδοξίας.

«Το έργο του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Ζάμπιας και Μοζαμβίκης κ. Ιωάννη, για την συσπείρωση της ομογένειάς μας γύρω από την Εκκλησία, για τη φιλανθρωπία και την αλληλεγγύη, καθώς και για την καλλιέργεια της γλώσσας και των παραδόσεών μας, εμπνέει και συγκινεί. Του εύχομαι υγεία και μακροημέρευση, προς όφελος τόσο των Ελλήνων Ορθοδόξων όσο και όλων των Ορθοδόξων Χριστιανών όπως και όλων ανεξαιρέτως των Ελλήνων της περιοχής και τον συγχαίρω για την εξαιρετική πρωτοβουλία της σημερινής εκδήλωσης», πρόσθεσε.

Αναλυτικά ο χαιρετισμός του Προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Τασούλα:

Με συγκίνηση και χαρά χαιρετίζω, σήμερα, την εκδήλωση της Ιεράς Μητρόπολης Ζάμπιας και Μοζαμβίκης, με θέμα «60 χρόνια ανεξαρτησίας – Η συνεισφορά του Ελληνισμού στη μεταποικιακή Ζάμπια».

Ο ελληνισμός της Ζάμπιας συνιστά μια από τις πλέον δραστήριες και άξιες ομογενειακές μας κοινότητες στην Αφρική, με καθοριστική συμβολή στην

οικονομία και την πολιτική ζωή του τόπου που έγινε δεύτερη πατρίδα του. Οι Έλληνες διαπραγματεύθηκαν την αγορά των ορυχείων χαλκού από τους Βρετανούς, διάβηκαν δύσβατες οδούς για να εφοδιάσουν τη χώρα με τρόφιμα και καύσιμα, προσέφεραν στα κοινά της χώρας και επέδειξαν πρωτοπόρο επιχειρηματική δραστηριότητα.

Μελετώντας την ιστορία του, συγκρατούμε ότι ο πρώτος Έλληνας που εγκαταστάθηκε στα νοτιοανατολικά της Ζάμπια ήταν ο Νίκος Βλαχάκης, το 1884, από τα Μάλια της Κρήτης. Κατά τη δεκαετία του '30, μετά την ανακάλυψη των ορυχείων χαλκού, στο Κόπερμπελτ, νέο ρεύμα Ελλήνων μετανάστευσαν για να εργαστούν εκεί. Περισσότεροι Έλληνες εμφανίστηκαν στην περιοχή την περίοδο του Β ' Παγκοσμίου Πολέμου, αλλά και μετά την ανεξαρτητοποίηση της Ζάμπιας, το 1964, οπότε και είχαν σημαντική παρουσία, που καθόρισε σε πολύ μεγάλο βαθμό την πορεία της οικονομίας της χώρας.

Οι Έλληνες ασχολήθηκαν με τις μεταφορές και τροφοδότησαν τη Ζάμπια [σ.σ. Βόρεια Ροδεσία επί βρετανικής αποικιοκρατίας] με καύσιμα και τρόφιμα, όταν ο εφοδιασμός έγινε δυσχερής την εποχή του απελευθερωτικού κινήματος στην τότε Νότια Ροδεσία, σημερινή Ζιμπάμπουε. Η μεταφορά τροφίμων από τον νότο, μέσω της Νοτίου Αφρικής, πραγματοποιείτο, κυρίως, από ελληνικές μεταφορικές εταιρίες.

Οι Έλληνες δημιούργησαν, επίσης, τους πρώτους αλευρόμυλους στην Ζάμπια, στα μέσα της δεκαετίας του '60. Μία ακόμη σημαντική εμπορική δραστηριότητα που συνδέεται με τους Έλληνες είναι η αρτοποιία. Ακόμη και σήμερα, στον βορρά, στην περιοχή του Κόπερμπελτ και σε κάθε μικρή και μεγάλη πόλη, αντιλαμβάνομαι ότι υπάρχει ένας ελληνικός φούρνος.

Μετά τη δεκαετία του '60, κατά κύριο λόγο, οι Έλληνες ασχολήθηκαν με την καλλιέργεια του καλαμποκιού. Τη δεκαετία του '90, δημιουργήθηκαν περισσότεροι αλευρόμυλοι, που ήταν μια από τις πρώτες δραστηριότητες των Ελλήνων, στην περιοχή της Λουσάκα και σε άλλες πόλεις, στο νότο, κυρίως, της χώρας.

Στις 24 Οκτωβρίου του 1964, η χώρα έγινε ανεξάρτητη, με το όνομα Δημοκρατία της Ζάμπιας, στο πλαίσιο της Βρετανικής Κοινοπολιτείας. Το Εθνικό Κόμμα της Ανεξαρτησίας, κέρδισε τις εκλογές και ο ηγέτης του, Κένεθ Καούντα, έγινε Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Μεταξύ αυτών που συνέδραμαν στην ανεξαρτητοποίηση της χώρας ήταν και ο ομογενής Πάνος Μπένος, ο οποίος στήριξε οικονομικά τον Κένεθ Καούντα.

Τη δεκαετία του '70 η ελληνική ομογένεια στη Ζάμπια εμπλουτίστηκε με Έλληνες από το Πλωμάρι της Μυτιλήνης. οι περισσότεροι Έλληνες ήταν συγκεντρωμένοι

στα βόρεια, στην περιοχή του Κόπερμπελτ, όπου εκεί ζούσε η πλειοψηφία των Πλωμαριτών.

Αυτή η ιστορική αναδρομή αναδεικνύει την πολυετή έντονη ελληνική παρουσία στη Ζάμπια και πιστοποιεί πως η ομογένεια μας αποτελεί συνδετικό κρίκο μεταξύ των δύο λαών. Στο σημείο αυτό, δεν θα μπορούσα παρά να επισημάνω το σπουδαίο έργο που επιτελούν σήμερα οι δύο ομογενειακοί μας φορείς στη Ζάμπια, η Ελληνική Κοινότητα Κόπερμπελτ και ο Σύνδεσμος Ελλήνων Λουσάκας και Περιχώρων. Συγχαίρω τους Προέδρους και τα μέλη των δραστήριων κοινοτήτων μας, για αυτό το πλούσιο πολιτιστικό και εκπαιδευτικό τους έργο.

Στο ίδιο πλαίσιο, θα ήθελα να τονίσω τον καταλυτικό ρόλο της Ιεράς Μητρόπολης Ζάμπιας και Μοζαμβίκης ως Φάρο της Ορθοδοξίας. Το έργο του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Ζάμπιας και Μοζαμβίκης κ. Ιωάννη, για την συσπείρωση της ομογένειάς μας γύρω από την Εκκλησία, για τη φιλανθρωπία και την αλληλεγγύη, καθώς και για την καλλιέργεια της γλώσσας και των παραδόσεών μας, εμπνέει και συγκινεί. Του εύχομαι υγεία και μακροημέρευση, προς όφελος τόσο των Ελλήνων Ορθοδόξων όσο και όλων των Ορθοδόξων Χριστιανών όπως και όλων ανεξαιρέτως των Ελλήνων της περιοχής και τον συγχαίρω για την εξαιρετική πρωτοβουλία της σημερινής εκδήλωσης.

Τέλος, εύχομαι στους αγαπητούς μας συμπατριώτες υγεία, προκοπή και δημιουργικότητα. Η πολυσχιδής δραστηριότητά τους τιμά την πατρίδα μας και δημιουργεί στέρεες γέφυρες φιλίας και συνεργασίας με τη δεύτερη πατρίδα τους στην αφρικανική ήπειρο.